

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200793
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521200793.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudkýň JUDr. Evy Behranovej a JUDr. Luboslavy Vankovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matky Ing. U. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Y. XXXX/XX, a otca Mgr. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., R. XXXX/X, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. mája 2021, č.k. 9P/36/2021-77, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zníženia výživného zo sumy 300 Eur na 50 Eur mesačne zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ako aj ust. § 62 ods. 5 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, vecne tým, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca neboli splnené, nakoľko nebola osvedčená potreba takéto neodkladné opatrenie nariadiť. Súd uviedol, že otec svoj návrh odôvodnil tým, že rozhodnutím Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 18.03.2021 mu bol dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora, čím sa jeho plat znížil na 40% z jeho základného platu, čo je 1495,56 Eur mesačne v hrubom. V trestnom konaní mu bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva a prečin nebezpečného vyhrážania, ktoré sú ale neopodstatnené, išlo totiž o sebaobranu a odvracanie priamo hroziaceho a trvajúceho útoku duševne chorej osoby a osoby podozrivej z násilnej trestnej činnosti. Otec sa preto cíti nevinný a je presvedčený, že svojím konaním nedal dôvod na to, aby mal plat o 60% nižší. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že vlastní dve osobné motorové vozidlá a štvorizbový byt v J. s parkovacím státím a polovicou podzemnej garáže, majetok je však zaťažený hypotékou vo výške takmer 140.000 eur (tento spláca po 564 Eur mesačne), má aj spotrebný úver vo výške 1500 Eur (tento spláca po 93 Eur mesačne), mimo toho má náklady na internet a mobilného operátora približne 100,- Eur (vrátane splátky za luxusný telefón iPhone 11 Pro max a jeho poistku, takže nečaká, že súd zohľadní celú výšku, avšak opodstatnené náklady na internet a mobilného operátora sú cca 50 Eur), ďalej platí energie a poplatky na byt a garáž 216 Eur mesačne a zvlášť elektrickú energiu 72 Eur, takže súhrn jeho nákladov bez stravy, pohonných hmôt a poistiek je 995 Eur. Pohonné hmoty ho stoja približne 50 Eur a náklady na stravu a ošatenie najmenej 400 Eur pre trojčlennú domácnosť, keďže býva s družkou, s ktorou čakajú v júli narodenie spoločného dieťaťa. Jeho partnerka je tiež aktuálne v zložitej finančnej situácii, pretože jej manžel blokuje rozvodové konanie a zadržíava väčšinu osobných vecí, pričom poberá

iba rodičovský príspevok vo výške 370 Eur mesačne a výživné na jej dcérku vo výške 100 Eur. Pri ich spoločnom príjme cca 1500 Eur majú spoločné náklady na živobytie najmenej 1450 Eur, takže otec nie je v súčasnosti schopný platiť na maloletého syna K. súdom určené výživné 300 Eur, ale reálne je schopný platiť iba sumu 50 Eur mesačne. Je nútený predať jedno auto, inak by finančnú aktuálnu situáciu nezvládol. S aktuálnym príjmom nemôže teraz nič urobiť, zákon mu neumožňuje sa zamestnať inde, musí len čakať na výsledok trestného konania a disciplinárneho konania. Súčasne otec poukázal na to, že matka je výlučnou vlastníčkou obrovského trojpodlažného rodinného domu v J., zároveň zo správy ÚPSVAR založenej do spisu v inom súdnom konaní vyplýva, že matka dieťaťa pracuje ako právnička s čistým príjmom 1500,- Eur mesačne, ale treba zohľadniť aj príjmy ďalších osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, takže podľa názoru otca je finančná situácia domácnosti matky neporovnateľne lepšia ako finančná situácia v jeho domácnosti.

3. Súd prvej inštancie mal zistené, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-715 z 15.02.2019 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol mal. K. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 300 eur mesačne, zároveň sa rodičia dohodli na úprave styku otca s maloletým. Súd dôvodil, že neodkladné opatrenie nariaďuje vo veciach starostlivosti o maloletých vtedy, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom z dôvodu, že doposiaľ súdnym rozhodnutím výkon rodičovských práv a povinností upravený nebol. Čo sa týka súdnym rozhodnutím už upraveného výkonu rodičovských práv a povinností, z § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery, pričom k uvedenému záveru je možné dospieť iba na základe vykonaného dokazovania potrebného na zistenie skutočného stavu veci, po vykonaní ktorého bude môcť súd posúdiť, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá bude odôvodňovať zmenu doterajšieho rozhodnutia, účelom neodkladného opatrenia nie je reparácia právoplatného súdneho rozhodnutia. Zároveň súd uviedol, že prihliadal predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý a povinnosť rodičov prispievať na jeho výživu, tiež na skutočnosť, že výživné je prednostnou pohľadávkou. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, pričom súd prvej inštancie poukázal na otcove splátky úverov vo výške 563,28 Eur mesačne a 92,56 Eur, tiež mesačné platby spoločnosti Telekom, a.s. vo výške Eur, ako aj skutočnosť, že pred plnenie vyživovacej povinnosti určenej právoplatným súdnym rozhodnutím k mal. K., otec kladie zabezpečenie potrieb jeho družky a mal. dieťaťa. Preto prvoinštančný súd dospel k záveru, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca neboli splnené, nakoľko nebola osvedčená potreba takejto neodkladného opatrenia nariadiť aj s poukazom na stanovisko kolízneho opatrovníka, keď na skutočnosti uvádzané otcom vzťahujúce sa na jeho aktuálnu situáciu a dosahovaný znížený príjem súd z vyššie uvedených dôvodov neprihliadal. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý považoval rozhodnutie za nesprávne. Uviedol, že ani určeniu výživného vo výške 300,- Eur, ktorá povinnosť bola stanovená rozsudkom zo dňa 15.02.2019, č.k. 13P/211/2017 nepredchádzalo žiadne dokazovanie, pretože išlo o schválenie rodičovskej dohody a poukázal na to, že pri uzatváraní a schvaľovaní tejto dohody bol príjem otca najmenej o 60% vyšší. Jeho pomery sa však zmenili ako podrobne uviedol v návrhu, súd však túto zmenu pomerov na strane otca nezohľadnil a necitlivo ho vystavil exekučnému konaniu a možno aj trestnému stíhaniu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, čo tiež nie je v najlepšom záujme maloletého. Súd uviedol ale nevysvetlil, ako otec uprednostňuje svoju priateľku a jej dcéru pred maloletým K.. Otec uvádza, že práve naopak, jeho priateľka sa podieľa na chode domácnosti a iba vďaka jej príjmu dokáže platiť výživné na maloletého vo výške 50,- Eur mesačne. Jeho priateľka dňa 12.06.2021 porodila ich spoločného syna, o čom zasiela otec rodný list do spisu a tiež aj kópiu žaloby o zapretie otcovstva, z ktorej vyplýva, že on je otcom maloletého, hoci formálne zatiaľ nie je zapísaný v rodnom liste ako jeho otec a tieto skutočnosti by súd tu a teraz mal zohľadniť pri určení výživného na maloletého K.. Ďalej uviedol, že vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podrobne uviedol svoje reálne náklady ako aj svoje výdavky, s ktorými aktuálne nedokáže nič urobiť a všetky tieto výdavky musí nevyhnutne vynaložiť, pričom v návrhu nespomínal ďalšie výdavky ako sú poistenie nehnuteľností, motorových vozidiel, ďalší spotrebný úver a pod., opakuje tiež, že mesačne musí platiť hypotekárny úver vo výške 563,28 eur, energie a poplatky za správu vrátane fondu opráv vo výške 300 eur, takže len náklady na bývanie bez ďalšieho činia skoro 870,- Eur a z niečoho musí aj žiť, pričom mu ostane suma 180,- Eur čo je menej ako životné minimum. Potrebuje pritom aj internetové pripojenie, aby sa mohol so

synom učiť, keď k nemu príde na víkend a tiež 4-izbový byt, kde má maloletý stále pripravenú svoju izbu. V najlepšom záujme maloletého nebude ani skutočnosť, ak by sa otec začal zbavovať svojho majetku, pretože by ho tým de facto pripravil o dedičstvo. Otec vytykal súdu, že vôbec nezistoval pomery na strane matky, keď v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení stačilo zabezpečiť lustrácie zo Sociálne poisťovne ohľadom nej, jej druhu a matkinej matky, po zistení ktorých súd bol schopný vyhodnotiť či zníženie výživného zo strany otca bude mať skutočne negatívny dopad na maloletého. Otec napokon zdôraznil, že maloletý žije v domácnosti matky s rovnakým, ak nie lepším štandardom ako žije otec, matka pracuje na pozícii riaditeľa zariadenia C. M. J., jej matka je poberateľkou starobného dôchodku i vdoveckého a je možné, že aj matkin druh je zamestnaný, pričom obe ďalšie dospelé osoby sú povinné podieľať sa na nákladoch na chod matkinej domácnosti. Finančná situácia na strane matky a jej domácnosti je tak z hľadiska príjmu najmenej dvojnásobne lepšia ako u otca a preto nevidí dôvod na to, aby sa aktuálne pri svojom príjme vo výške cca 1.050,- Eur netto podieľal na výžive maloletého až vo výške 300,- Eur. Hoci reálne náklady na maloletého bude možné určiť až po vykonaní dokazovania, avšak už zo skutočností uvádzaných otcom musí byť zrejmé, že zníženie výživného nebude mať na maloletého negatívny dopad, pretože náklady na neho môže pokryť matka, ktorá má v čistom podľa otca dvojnásobný príjem ako on. Súd je schopný zo súdnej praxe predbežne vyriešiť otázku, aké približné sú náklady na 6-ročné dieťa, v tomto prípade maloletý je celkom zdravý a nevyžaduje žiadnu špeciálnu starostlivosť, pričom otec poukazuje na to, že životné minimum je približne 214,- Eur. Otec verí, že jeho aktuálna finančná situácia je dočasná, v dohľadnej dobe bude oslobodený spod všetkých obvinení a následne bude môcť opäť platiť výživné vo výške 300,- Eur mesačne, avšak aktuálne nemá z čoho. Vzhľadom k uvedenému bol toho názoru, že súd nezistil riadne skutkový stav zabezpečením dokladov o výške príjmov matky a jej členov domácnosti, z čoho následne vychádza aj nesprávne právne posúdenie veci. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a výživné znížil na 50 Eur.

5. Otec k svojmu odvolaniu doložil rodný list maloletého dieťaťa mužského pohlavia s menom neurčeným a priezviskom L., nar. XX.XX.XXXX, kde ako otec je uvedený JUDr. H. L. a matka JUDr. R. L.. Ďalej doložil kópiu návrhu matky JUDr. R. L., rod. P. na zapretie otcovstva, ktorý smeruje voči jej manželovi JUDr. H. L. a maloletému synovi narodenému XX.XX.XXXX, pričom z odôvodnenia návrhu vyplýva, že otcom maloletého nie je manžel matky, ale jej partner Mgr. K. H., ktorý aj otcovstvo k maloletému uznáva. Ďalej doložil výpis zo stránky C. M. J., v ktorom ako riaditeľka zariadenia sa uvádza matka maloletého. Napokon doložil tiež kópiu zápisnice zo dňa 05.05.2021 vo veci rozvodu manželstva navrhovateľky JUDr. R. L. a jej manžela JUDr. H. L. vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 26P/69/2020 ako aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré s predmetnou vecou priamo nesúvisia.

6. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia požadujúci zníženie výživného zo sumy 300 Eur mesačne na 50 Eur mesačne. Otec v odvolaní vytykal súdu, že nedostatočne zistil skutkový stav, keď nezabezpečil doklady o výške príjmov matky a členov jej domácnosti, výsledkom čoho je nesprávne právne posúdenie veci.

8. Odvolací súd však namietané nedostatky nezistil a po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu postačujúcom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaného skráteného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a zhodne s týmto súdom má za to, že v preskúmanej veci neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia navrhnutého otcom maloletého. Nad rámec toho, čo uviedol už prvoinštančný súd a reagujúc na odvolacie námietky otca považuje odvolací súd za potrebné doplniť nasledovné:

9. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom stranami označených (resp. v nesporových konaniach aj súdom obstaraných) dôkazov v krátkych lehotách zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi a tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do ich právnych vzťahov.

10. Z vyššie uvedeného vyplýva, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže teda súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, keď vzhľadom na nutnosť včasného zabezpečenia neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej. Na to, aby súd mohol neodkladné opatrenie nariadiť je však nevyhnutné, aby účastník osvedčil aspoň jeden z dôvodov na jeho nariadenie (§ 325 CSP) a toto sa otcovi maloletého nepodarilo.

11. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že výživné na maloletého bolo určené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/211/2017-715 z 15.02.2019 na sumu 300 Eur mesačne. Otec tvrdí, že jeho aktuálne majetkové pomery mu nedovoľujú platiť výživné v súdom určenej výške, nakoľko v marci 2021 mu bol pozastavený výkon funkcie prokurátora, v dôsledku čoho mu patrí plat vo výške iba 1495,56 eur mesačne v hrubom, čo je o 60% menej než v čase schválenia rodičovskej dohody súdom o výške výživného na maloletého K., navyše mu pribudla v júni vyživovacia povinnosť k dieťaťu, ktoré má so svojou novou partnerkou. Otec verí, že ide o dočasnú finančnú situáciu a v dohľadnej dobe bude oslobodený spod všetkých obvinení, takže bude môcť opäť prispievať sumou 300 Eur, teraz ale nemá z čoho. Preto žiada neodkladným opatrením znížiť výživné na maloletého na 50 Eur mesačne.

12. V zmysle ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, s tým, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (§ 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine). Z uvedeného je zrejmé, že nakoľko v prejednávanej veci otec má určené výživné súdnym rozhodnutím, potom na to, aby došlo k zmene (tu zníženie) výživného, musí byť preukázané, že došlo k takej zmene pomerov, ktorá takúto zmenu výšky výživného odôvodňuje. Otec tvrdí, že nastala takáto zmena pomerov a táto spočíva v znížení jeho príjmov o 60% oproti stavu v čase vydania rozhodnutia č.k. 13P/211/2017-715 z 15.02.2019. V danom prípade však odvolací súd musel konštatovať, že žiadna kvalifikovaná zmena pomerov na strane otca zatiaľ nebola nielen preukázaná, ale ani osvedčená. V tejto súvislosti osobitne treba dať do pozornosti, že schopnosti a možnosti povinného rodiča nemožno zamieňať s výškou ich dosahovaných príjmov, táto totiž nemusí vždy zodpovedať schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Na strane povinného rodiča je totiž nevyhnutné prihliadnuť nielen na jeho skutočné príjmy, ale najmä na jeho reálne schopnosti, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a pod.. Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného došlo k poklesu alebo strate na zárobku či iného príjmu, súd musí povinne skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli a potom postupuje v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že do skončenia trestného a disciplinárneho konania nie je možné zodpovedať otázku, či k zníženiu príjmu na strane otca došlo jeho zavinením alebo nie. Súd preto nemôže mať za osvedčenú zmenu pomerov na strane otca, ktorá by mohla viesť súd k zníženiu výživného. Prvoradou úlohou súdu je chrániť najlepšie záujmy maloletého dieťaťa a aj v prejednávanej veci tak bol záujem maloletého K. najvyšším imperatívom. Znížiť výživné na maloleté dieťa za vyššie uvedenej situácie by bolo v hrubom rozpore s najlepším záujmom maloletého.

14. Jednou z odvolacích námietok otca bolo tvrdenie, že ani v pôvodnom súdnom konaní súd nevykonával žiadne dokazovanie, pretože išlo o schválenie rodičovskej dohody. S týmto nemožno súhlasiť, pretože schváleniu rodičovskej dohody predchádzalo oboznámenie sa súdu s pomermi účastníkov, vyplývajúce z ich písomných vyjadrení a predložených listín, pričom už samotný návrh rodičov na schválenie konkrétnej dohody predstavuje zhodné vyjadrenie rodičov v otázke primeranosti výživného tak ich schopnostiam a možnostiam ako i potrebám ich dieťaťa. Netreba tiež opomenúť, že dohoda má vždy prednosť pred autoritatívnym rozhodnutím súdu. Súd by ju však neschválil ak by bola v rozpore so záujmom maloletého.

15. Otec v odvolaní argumentoval tiež tým, že súd mal najskôr zisťovať pomery na strane matky, teda jej príjmy ako aj príjmy osôb žijúcej s ňou v spoločnej domácnosti a až potom bol schopný vyhodnotiť či zníženie výživného zo strany otca bude mať skutočne negatívny dopad na maloletého. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že zníženie výživného má v zásade vždy negatívny dopad na maloleté dieťa, je totiž logické, že viac peňažných prostriedkov určených na jeho výživu môže zabezpečiť vyššiu životnú úroveň dieťaťa, keď dokáže uspokojovať širšie spektrum potrieb, resp. všeobecne zabezpečiť vyššiu kvalitu života. Ani skutočnosť, že matka maloletého je aj pri prípadnom znížení výživného schopná pokrývať potreby dieťaťa, nemá vplyv na správnosť predmetného rozhodnutia. Prvoinštančný súd nijako nepochybil, pokiaľ nezisťoval pred rozhodnutím pomery na strane matky, ako mu vytyka odvolateľ, pretože už vzhľadom na vyššie uvedené bol otcov návrh odsúdený na neúspech. Bez ohľadu na pomery matky neboli totiž v tomto prípade splnené podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Nie je prípustné, aby súd znížil výživné bez tohto, aby mal preukázanú kvalifikovanú zmenu pomerov na strane otca, t.j. existenciu takej skutočnosti, pre ktorú otec bez vlastného zavinenia objektívne nie je schopný platiť súdom určené výživné. Treba vziať do úvahy, že zníženie výživného na základe neodkladného opatrenia by neskôr za spätné obdobie už len ťažko bolo možné dodatočne zvýšiť. Pritom, ak by výsledky prebiehajúceho trestného konania preukázali zavinenie otca na znížení jeho príjmu, prípadné zníženie výživného by sa v konečnom dôsledku (pri aplikácii § 75 ods. 1 Zákona o rodine) ukázalo ako nedôvodné a pripravilo by maloletého o časť výživného, ktorá by mu inak vzhľadom na reálne možnosti a schopnosti otca patrila, čo je v rozpore so záujmom dieťaťa. Na druhej strane, ak sa preukáže otcova nevina na vzniknutej situácii, plat mu bude dodatočne dorovnaný a maloletému preto niet dôvodu za uvedené obdobie výživné krátiť. Dočasný finančný nedostatok otec môže preklenúť inak, či už predajom jedného z motorových vozidiel alebo inej časti svojho majetku, ktorú nutne nepotrebuje, prípadne ďalšou pôžičkou, zvlášť pokiaľ je presvedčený o tom, že v dohľadnej dobe bude oslobodený spod všetkých obvinení. Ak by došlo k exekúcii, otec má možnosť požiadať o jej odklad, ak by neodkladné vykonanie exekúcie mohlo mať pre neho, prípadne i osoby jemu blízke neodvratné nepriaznivé následky.

16. Pokiaľ ide o argumentáciu otca v súvislosti s tvrdenou vyživovacou povinnosťou k nedávno narodenému maloletému dieťaťu (nar. XX.XX.XXXX), ktoré má v rodnom liste ako otca uvedeného JUDr. H. L. a matku JUDr. R. L., táto vyživovacia povinnosť otcovi ešte nevznikla, pretože kým nedôjde k právoplatnému zapretiu otcovstva a novému určeniu otcovstva, za otca dieťaťa treba stále považovať JUDr. H. L.. preto nemožno na túto skutočnosť prihliadať. Ani prípadné pribudnutie vyživovacej povinnosti by však nebolo dôvodom na zníženie výživného neodkladným opatrením.

17. Záverom odvolací súd uvádza, že otcovi nič nebráni, aby podal návrh vo veci samej na zníženie výživného, kde po vykonaní riadneho a úplného dokazovania súd môže rozhodnúť o prípadnom znížení výživného pokiaľ zistí na to splnenie zákonných podmienok.

18. Na základe uvedeného súd prvej inštancie preto správne uzavrel, že tu niet dôvodu na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh otca zamietol, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil a uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a súčasne v zmysle § 52 CMP rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

19. Senát krajského soudu toto uznesení přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).